C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-665/24
1-23094339-03-1r-15102024

Judecătoria Orhei, sediul Telenești
Judecător Gheorghe Popa

D E C I Z I E
În numele Legii

02 aprilie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Telenești, Bunduchi, recursul părții vătămate Josanu Eugenia și recursul avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023, pe cauza penală de învinuire a lui:

Colesnic Sergiu *****, născut la *****, IDNP *****, celibatar, domiciliat în s. *****, raionul *****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

- învinuit de comiterea infracțiuni prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: *03.07.2023 – 23.11.2023.*
In instanța de recurs: *15.10.2024 – 02.04.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23 noiembrie 2023, Colesnic Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 80[1] Cod penal, cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani (doi) ani.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Colesnic Sergiu s-a aplicat măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, după care se abrogă.

S-a încasat de la Colesnic Sergiu în beneficiul lui Josanu Eugenia prejudiciul material în mărime de 41.293,00 lei (patruzeci și unu mii două sute nouăzeci și trei lei 00 bani), și prejudiciul moral în mărime de 50000,00 lei (cincizeci mii lei 00 bani) lei.

S-a încasat de la Colesnic Sergiu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 640,00 lei (șase sute patruzeci lei 00 bani).

Prin sentință a fost soluționată soarta permisului de conducere și a corpurilor delicte.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Colesnic Sergiu, la data de 03 ianuarie 2023, în jurul orei 21:45, nedeținând permis de conducere pentru mijloacele de transport, conducând automobilul marca „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se pe stradă în satul Coropceni, raionul Telenești, exprimând neatenție față de trafic şi încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 şi anume: prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor şi prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, prevederile pct.10 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe şi să execute cerințele prezentului regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum...", precum şi prevederile pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar drept urmare a încălcărilor enunțate mai sus, n-a manifestat atenție sporită la circulație, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea şi nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să ţină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, n-a luat în considerație starea de lucruri în

traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor şi consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a pierdut controlul ghidajului, a părăsit banda de deplasare și a tamponat pietonul Josanu Eugenia care se afla pe acostament.

Urmare a accidentului în traficul rutier, în urma leziunilor corporale primite, pietonul Josanu Eugenia a fost internată la IMSP Spitalul raional Telenești.

Potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202302D0596 din 20.04.2023, la partea vătămată Josanu Eugenia s-au constatat vătămări corporale medii sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzie cerebrală grad I; trauma vertebro – medulară cervicală închisă manifestată prin fractura recentă arcului posterior stâng vertebrei cervicale V (C5) pe stânga și fasetei articulare superioare vertebrei cervicale VI (C6) pe stânga cu deplasare; edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul capului, excoriații a hemitoracelui drept.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Colesnic Sergiu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței a declarat ***recurs procurorul în Procuratura raionului Telenești, Anatolie Bunduchi****,* prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023, cu adoptarea unei noi hotărâri, în partea ce ține de aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 02 ani, din motiv că nu este întemeiată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Colesnic Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) CP și în temeiul acestei norme, în coroborare cu prevederile art. 80^1 CP, a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore.

<u>În motivarea cerințelor recursului s-au invocat următoarele argumente:</u>

Sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pana la 03 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pana la 02 ani.

Reieșind din textul sancțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, constată că inculpatul poate fi sancționat în baza acestui articol, în cazul aplicării muncii neremunerate în folosul comunității, fără aplicarea pedepsei

complementare, întrucât fraza „cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pana la 2 ani” se referă doar la pedeapsa cu închisoare prevăzuta la sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal.

Pedeapsa penală este o măsura de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a aceluiași cod.

Conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecata ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În această ordine de idei, consideră că, instanța de judecată a pronunțat o sentință care nu este întemeiată în latura ce ține de aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Nefiind de acord cu sentința, ***recurs a declarat partea vătămată Josanu Eugenia***, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, în latura civilă, prin care să fie încasat de la Colesnic Sergiu în beneficiul lui Josanu Eugenia prejudiciul moral în mărime de 400000,00 lei (patru sute mii lei 00 bani).

<u>În motivarea cerințelor recursului s-au invocat următoarele argumente:</u>

La caz, consideră că, Colesnic Sergiu poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat, însă instanța de fond nu a estimat corect prejudiciul moral, or, prejudiciu moral în sumă de 400 000 lei, corespunde suferințelor psihice pe care le-a suferit în rezultatul infracțiunii. Aceasta fiind nevoită să stea internată în spital, în stare de inconștiență. suferind vătămări corporale medii sub formă de trauma cranio-cerebrală, a fost lipsită de libertate și liberul acces la necesitățile sale.

Împotriva sentinței a declarat ***recurs avocatul Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu***, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023, cu adoptarea unei noi hotărâri,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicat inculpatului Colesnic Sergiu o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport; micșorarea prejudiciului moral de la 50.000,00 lei la 30.000,00 lei și admiterea în principiu a acțiunii referitoare la prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În motivarea cerințelor recursului s-au invocat următoarele argumente:

În ce privește latura penală, în partea pedepsei principale, recurentul a invocat faptul că, aplicând art. 80^1 alin. (1) Cod penal și art. 264 alin (1) Cod penal, limitele pedepsei cu munca remunerate în folosul comunității se încadrează între 135 și 180 ore. Menționează că apelantul, la data săvârșirii faptei nu avea împliniți 21 de ani, iar potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, (...) săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

La fel recurentul consideră că, în speță se reține și aplicabilitatea art. 75 alin. (1) lit. a), b) și c) Cod penal, or, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune din imprudență, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, la data comiterii faptei inculpatul nu a atins vârsta de 21 de ani, a prevenit urmările prejudiciabile ale infracțiunii prin apelarea imediată la Serviciul 112, a solicitat intervenția personalului medical și a acordat primul ajutor victimei.

La acest aspect, susține că prima instanță a aplicat neîntemeiată pedeapsa maximă sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității de 180 ore, or, la caz instanța urma să țină cont de toate circumstanțele atenuante și să aplice o pedeapsă minimă de 135 ore de muncă în folosul comunității.

Mai mult, în același context, consideră că prima instanță urma să aplice art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală *(in vigoare la data comiterii faptei - 03.01.2023)* și să reducă limitele pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității cu o treime, aplicând principiul legii penale mai favorabile. Or, potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. Astfel, prin introducerea art. 80^1 Cod penal la 02.08.2023 și abrogarea alin. (8) din art. 364^1 Cod de procedură penală, situația inculpatului s-a înrăutățit, deoarece limitele pedepsei se reduc doar cu o pătrime, pe când dacă se aplica art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală în vigoare la data comiterii faptei (03.01.2023), limitele pedepsei s-ar fi redus cu o treime.

În ce privește pedeapsa complimentară, recurentul a notat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, aplicând pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a

conduce mijloace de transport nu este aplicabilă, ea urmând a fi aplicată doar în cazul aplicării pedepsei închisorii.

Această concluzie reiese din faptul construcției normei penale, prevăzute la art. 264 Codul penal, or, sancțiunea infracțiunii date prevede amenda în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pana la 2 ani, prin urmare sancțiunea stabilită la alin. (1) art. 264 Codul penal poate fi aplicată cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani doar în cazul aplicării pedepsei cu închisoarea ca pedeapsa principală.

Totodată, menționează recurentul faptul că, inculpatul nu deține permis de conducere. Respectiv acesta nu poate fi privat de un drept pe nu-l are.

În latura civilă, cu privire la prejudiciul moral, avocatul a menționat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămata să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Din considerente că inculpatul Colesnic Sergiu a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave comise din imprudență, de caracterul vătămărilor corporale ale părții vătămate - vătămări medii, de circumstanțe ce se referă la vârsta inculpatului - 19 ani, de faptul că acesta nu este angajat în câmpul muncii și are o situație materială precară. Susține că suma de 30.000,00 constituie o sumă echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral, pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată. În rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral peste suma de 30.000,00 lei sunt exagerate și nejustificate.

În latura civilă, cu privire la prejudiciul material, avocatul a invocat că, susține faptul că o parte din prejudiciul material invocat de către partea vătămată spre a fi încasate de la inculpatul Sergiu Colesnic de fapt urmează a fi acoperite de către asiguratorul General Asigurări SA în temeiul contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. ***** din 26.12.2022.

Menționează că asiguratorul nu a fost atras în prezentul proces prin acțiunea civilă depusă de partea vătămată. Astfel, instanța de judecată nu poate soluționa acțiunea civilă în atare circumstanțe.

Totodată, susține că la adoptarea sentinței, instanța de fond eronat a calculat suma prejudiciului material ca fiind în cuantum de 41.293,00 lei, or, plățile

efectuate către Centrul Diagnostic German au fost calculate de două ori (o dată la nota de plata încă o dată la bonul fiscal). La fel, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că multe produse cum ar fi cele alimentare, încălțăminte și îmbrăcăminte cumpărate de partea vătămată nu reprezintă în sine prejudiciul material suferit și de faptul că partea vătămată a prezentat un calcul eronat al tuturor bonurilor fiscale, suma prejudiciului material fiind mult mai mică.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor declarate, părțile nu au depus referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul părții vătămate Josanu Eugenia urmează a fi respins ca nefondat, iar recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Telenești, Bunduchi Anatolie și recursul avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023 urmează a fi admise, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în latura aplicării pedepsei complementare, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non privativă de libertate.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.186).

Respectiv, chestionându-l pe Colesnic Sergiu în ce privește fapta imputată prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 08.11.2023 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.204). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textelor recursurilor înaintate, rezultă că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Însă, avocatul Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă, cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 de ore, prin aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, și nu este de acord cu soluția în latura acțiunii civile înaintate de către partea vătămată.

Totodată, Colegiul reține că atât apărarea cât și procurorul, solicită neaplicarea pedepsei complementare facultative, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Cât privește parte vătămată Josanu Eugenia nu este de acord cu soluția acordată de instanța de fond în latura acțiunii civile înaintate de către partea vătămată.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile, motiv pentru care instanța de recurs nu va soluționa fondul cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului, aplicarea pedepsei complementare și a acțiunii civile.

Astfel, de rând cu aceasta, ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc culpa lui în comiterea infracțiunii, motiv din care Colegiul acceptă motivarea dată de prima instanță în această parte și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010 reiterează, că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte *(cauza Van de Hurk vs Olanda hotărârea din 19.04.1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul reține că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Colesnic Sergiu a infracțiuni prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale*.

În limitele recursului avocatului Ion Cobîlenco, Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii

săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În conformitate cu art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale, instanța de recurs statuează că la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: recunoașterea vinovăției și săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, împrejurării ce caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală potrivit art. 77 Cod penal, în privința lui Colesnic Sergiu nu s-au stabilit. Totodată, potrivit datelor caracteristice acumulate în privința inculpatului Colesnic Sergiu, acesta se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal notează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpatului, concluzionează că persoana vinovată poate

fi corectată şi reeducată prin menținerea față de acesta a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 de ore.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, poate fi atins prin stabilirea față de Colesnic Sergiu a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Subsecvent, la stabilirea cuantumului pedepsei, Colegiul penal reiterează că cauza penală în privința lui Colesnic Sergiu a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal (în redacția legii de până la modificările din 07.09.2024) prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității urmează a fi stabilită în limitele de la 135 până la 180 de ore.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal.

Aici Colegiul penal remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Prin urmare, instanța de fond just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece anume această pedeapsă va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Tot aici se reține că corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

În aserțiunea dată, Colegiul penal, ținând cont de starea de fapt, dar și de personalitatea inculpatului, va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul fixat de instanța de fond. Or, executarea pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de instanța de fond nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În ce priveşte dezacordul procurorului și a avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului cu soluţia primei instanţe în latura pedepsei complementare aplicată inculpatului Colesnic Sergiu, sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, Colegiul penal îl consideră fondat, în acest sens menţionând următoarele.

Deci, soluţia instanţei privitor la aplicarea faţă de Colesnic Sergiu în baza art. 264 alin.(1) Cod penal a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, Colegiul penal o consideră neîntemeiată, bazată pe aprecierea eronată a prevederilor legale stipulate la sancţiunea normei aplicate.

Este de reţinut, că fapta prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, în redacția legii de până la modificările din 07.09.2024, adică a legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, se sancţionează, cu „*amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani*”.

Reieşind din textul sancţiunii date, inculpatul poate fi sancţionat în baza acestui articol, în cazul aplicării muncii neremunerate în folosul comunității, - fără aplicarea pedepsei complementare, întrucât fraza „*cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani*” se referă doar la pedeapsa cu închisoare prevăzută la sancţiunea art.264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, efectuând o analiză a sancţiunilor prevăzute de Codul penal constatăm, că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai

multe feluri de pedepse principale din sancţiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică ”în toate cazurile”. Deci, în cazul art.264 alin.(1) Cod penal (în redacția legii de până la modificările din 07.09.2024), pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoare, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile.

Astfel, ca exemplu Colegiul menţionează însăși articolul 264 alin. (1) Cod penal după modificările din 07.09.2024, care prevede următoarea sancţiune: „cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, *în toate cazurile* cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani”.

Interpretarea eronată a prevederilor legale stipulate la art.264 alin.(1) Cod penal (în redacția legii de până la modificările din 07.09.2024), au determinat instanţa neîntemeiat să aplice faţă de Colesnic Sergiu a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, ceea ce condiţionează casarea parțială a sentinţei în latura stabilirii pedepsei complementare şi pronunţării în această parte a unei noi hotărâri în vederea corectării erorii admise de către prima instanţă.

Distinct, în limitele recursului înaintat de către avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu și cel înaintat de către partea vătămată Josanu Eugenia, Colegiul penal constată temeinicia soluției instanței inferioare în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, potrivit căreia s-a încasat de la Colesnic Sergiu în beneficiul lui Josanu Eugenia prejudiciul material în mărime de 41.293,00 lei și prejudiciul moral în mărime de 50.000,00 lei.

În acest context se reține prevederile art.23 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

Potrivit art. 219 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

Conform art. 221 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. **(2)** Acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

La fel, potrivit art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. **(3)** În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Astfel, Colegiul reține, că potrivit alin.(4) art. 219 Cod de procedură penală la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea încrederii în fidelitatea conjugală, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit prevederilor art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art.2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. **(2)** Prejudiciul moral se repară indiferent de existenta şi întinderea prejudiciului patrimonial. **(3)** Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege. **(4)** Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

Art. 2037 Cod Civil expres prevede, că mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul

și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. **(2)** Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. **(3)** La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să se ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părților prejudiciate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanță vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, onoarea, demnitatea şi reputația profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor); felul vinovăției (intenţ ia, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

În continuare, prin acțiunea civilă depusă de partea vătămată Josanu Eugenia, se solicită încasarea din contul inculpatului Colesnic Sergiu a prejudiciului moral cauzat în suma de 400 000 lei, prejudiciului material în sumă de 41239,00 lei (f.d.193-202).

Cu referire la prejudiciul material, Colegiul penal reține că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpatul Colesnic Sergiu, părții vătămate Josanu Eugenia cert i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 41.239,00 lei, pe care partea vătămată l-a documentat în modul corespunzător, și care inculpatul nu l-a recuperat.

În această ordine de idei, Colegiul va respinge solicitarea recurentului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului, cu privire la admiterea în principiu a acțiunii referitoare la prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, or, la emiterea hotărârii în latura civilă, instanța de fond s-a condus de normele de rigoare din Codul civil și de procedură civilă, nefiind necesară amânarea ședinței pentru a stabili suma despăgubirilor cuvenite părții civile, or partea civilă a prezentat înscrisurile necesare pentru stabilirea exactă a sumei prejudiciului, urmare a cărui fapt instanța a dispus admiterea acțiunii civile în latura prejudiciului material.

Totodată, ținându-se cont de consecințele și circumstanțele cauzei, instanța de fond just a constatat necesitatea compensării prejudiciului moral solicitat.

Subsidiar Colegiul notează că, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare, se va ține cont nemijlocit și de consecințele acțiunilor ilicite ale inculpatului, cât și de urmările prejudiciabile care au survenit în rezultatul acțiunilor acestuia.

Astfel, cuantumul prejudiciului moral care urmează a fi dispus spre încasare este determinat de instanța de judecată cu respectarea criteriului echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale, echitabile, adică în așa fel trebuie stabilite încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a cuantumului prejudiciului moral.

În acest context, Colegiul penal va respinge alegațiile recurenților precum că suma de 50 000 lei dispusă spre achitarea părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral este una prea mică sau prea mare. Astfel, Colegiul penal consideră că anume această sumă este capabilă să acopere suferințele psihice suportate de către partea vătămată, or fapta ilicită a inculpatului i-a produs părții vătămate Josanu Eugenia, în mod direct și un prejudiciu moral, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral.

Prin urmare, solicitările părții vătămate prin recursul declarat privind încasarea din contul inculpatului Colesnic Sergiu a prejudiciului moral în cuantum de 400.000,00 lei, Colegiul penal le consideră exagerate, or instanța de fond la emiterea hotărârii s-a condus de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, caracterul şi gravitatea suferințelor psihice cauzate părții vătămate, precum și, gradul de vinovăție al inculpatului Colesnic Sergiu ***** care au comis o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului părții vătămate Josanu Eugenia și admiterea recursului procurorului în Procuratura raionului Telenești, Bunduchi Anatolie, și recursului avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinţei în latura stabilirii pedepsei complementare şi pronunţării în această parte a unei noi hotărâri în vederea corectării erorii admise de către prima instanţă.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E

Recursul părții vătămate Josanu Eugenia declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23.11.2023, se respinge ca nefondat.

Recursul procurorului în Procuratura raionului Telenești Anatolie Bunduchi, și recursul avocatului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului Colesnic Sergiu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23 noiembrie

2023, adoptată în cauza penală în privința lui Colesnic Sergiu, se admit, cu casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei complementare, cu pronunţarea în această latură a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se exclude pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 02 (doi) ani, stabilită inculpatului Colesnic Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Se mențin fără modificări dispozițiile sentinței instanței de fond privind condamnarea lui Colesnic Sergiu în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore.

Se mențin fără modificări dispozițiile sentinței instanței de fond în latura acțiunii civile, în latura soluționării chestiunii privind corpurile delicte, înregistrărilor audio video, fotografiile și dispozitivului optic de tip CD-R.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: **Ghenadie Liulca**

Judecător: **Aurelia Andronache**

Judecător: **Ludmila Iarmaliuc**